

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างงบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของรัฐบาลและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยตัวแปรทางเศรษฐกิจที่นำมาพิจารณาในการศึกษา ได้แก่ งบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของรัฐบาลและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ โดยใช้ข้อมูลทศวรรษปฏิวัติ ครบรอบตั้งแต่ ปีพ.ศ. 2520 – 2549 โดยประยุกต์ใช้เทคนิคทางเศรษฐมิติ ได้แก่ การประยุกต์ใช้เทคนิคโคอินทิเกรชัน (cointegration) เพื่อดูความสัมพันธ์ในระยะยาว เมื่อพบว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์ระยะยาวแล้วจึงนำมาทดสอบแบบจำลองเอเรอร์คอร์เรกชัน (error correction mechanism) เพื่อดูการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะสั้น สุดท้ายทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล (Granger causality) ว่าตัวแปรใดคือสาเหตุ (cause) และตัวแปรใดคือเหตุผลของสาเหตุนั้น (effect)

จากผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูล ทั้งสองตัวแปรคือ งบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของรัฐบาลและข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ พบว่าข้อมูลมีลักษณะนิ่ง (stationary) ที่ระดับ order of integration เท่ากับ 1 หรือความแตกต่างลำดับที่ 1 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1 จากนั้นทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวพบว่า งบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของรัฐบาลและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ทั้งสองตัวแปรมีความสัมพันธ์กันในระยะยาว และสำหรับการประมาณแบบจำลอง error correction model เพื่อทดสอบขบวนการปรับตัวในระยะสั้น พบว่าในกรณีที่งบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของรัฐบาลเป็นตัวแปรต้นและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเป็นตัวแปรตามแบบจำลองมีการปรับตัวในระยะสั้น ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1 แต่ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเป็นตัวแปรต้นและงบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของรัฐบาลเป็นตัวแปรตาม พบว่าแบบจำลองมีการปรับตัวในระยะสั้น ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในส่วนของการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลของงบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของรัฐบาลและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ พบว่าทั้งสองตัวแปรมีความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียว

The purpose of this study was to examine the relationship between Public Education and the Economic Growth of Thailand, using the economic variables of public education and GDP between 1977 and 2006. The analytical tools included the cointegration technique to ascertain the long – run equilibrium relationship between the two economic variables, error – correction mechanism to understand the short – run adaptation process, and the Granger’s causality test to identify the cause and effects concerning movement of the two variables.

Testing for unit roots revealed that both time series were stationary at I(1), and at a 0.1 statistically significant level, the result of cointegration regression indicated the existence of long – run equilibrium between public education and GDP. Findings from application of the error – correction model indicated a short – run adaptation of GDP in response to the change in public education at a 0.1 statistically significant level, and the short – run adaptation of public education to the movement of GDP could be established at a 0.05 statistically significant level. Furthermore, the Granger’s causality test found that a one – way relationship between public education and GDP existed.